

ІНСТИТУТ ЗАОЧНОГО І ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ

Інститут заочного і дистанційного навчання (ІЗДН) був створений наказом ректора Технологічного університету Поділля 12 червня 2001 р. на виконання постанови Вченої ради університету (протокол № 16 від 25.04.2001 р.) і наказу Міністерства освіти і науки України (№ 438 від 06.06.2001 р. «Про реорганізацію заочних факультетів № 1 та № 2 в інститут заочного і дистанційного навчання Технологічного університету Поділля (м. Хмельницький)»).

Відповідно до цього наказу заочні факультети № 1 і № 2 та заочні відділення факультетів комп'ютерних систем та радіоелектроніки, бізнесу та права, гуманітарно-педагогічного, довузівської та післявузівської підготовки об'єдналися в ІЗДН.

Факультет заочного навчання № 1 готує фахівців за спеціальностями «Технологія машинобудування», «Обладнання легкої промисловості та побутового обслуговування», «Технологія і устаткування відновлення та підвищення машин і конструкцій», «Менеджмент організацій», «Облік і аудит», «Економічна кібернетика», «Радіотехніка», «Комп'ютерні системи і мережі», «Інформаційні технології проектування», «Виробництво електронних засобів», «Обладнання переробних харчових виробництв» і «Електропобутова техніка».

Факультет заочного навчання № 2 — за спеціальностями «Професійна освіта», «Технологічна освіта», «Соціальна педагогіка», «Конструювання та технологія швейних виробів», «Проектування взуття та галантерейних виробів», «Текстильна хімія та упорядкування виробництва», «Фінанси і

кредит», «Маркетинг», «Управління персоналом і економіка праці» та «Економіка підприємства».

Факультет довузівської та післявузівської підготовки здійснює перепідготовку кадрів, підвищення кваліфікації та підготовки абітурієнтів до вступу до вищих навчальних закладів.

Головним завданням інституту визначено підвищення якості підготовки фахівців, реформування системи підготовки кадрів, що навчаються без відриву від виробництва, надання різним верствам населення можливості отримати якісну освіту, запровадження інформаційних технологій у навчальному процесі, створення навчального інформаційного простору університету і на його основі — організація системи дистанційної освіти в університеті.

Директором інституту був призначений професор, доктор технічних наук Ярослав Миколайович Гладкий, а деканами факультетів відповідно доц., к. т. н. Віталій Дмитрович Каразей, доц., к. т. н. Віра Іванівна Бегняк, доц., к. е. н. Михайло Степанович Бабич.

Розвиток дистанційної освіти в Україні розпочався значно пізніше, ніж у країнах Західної Європи і здійснювався за умов низького рівня інформатизації українського суспільства, незначної кількості комп'ютерної техніки та відсутності спеціалізованих методик дистанційного навчання. Теоретичні, практичні та соціальні аспекти дистанційної освіти розроблені в нашій країні недостатньо. Кількість наукових організацій та вищих навчальних закладів України, які активно розробляють або використовують відповідні курси дистанційного навчання незначна.

12 червня 2001 р. розпочалася нова ера розвитку системи дистанційного навчання в університеті, що проводилася відповідно до п'ятирічної Програми розвитку університету і підпрограми «Дистанційне навчання». Особливістю її становлення була цілкова відсутність на Україні лідерів запровадження у навчальному процесі елементів дистанційних технологій та низький рівень комп'ютеризації.

Для запровадження елементів дистанційного навчання передусім необхідно було розв'язати кадрову проблему — зібрати ентузіастів і однодумців, розробити концепцію розвитку дистанційної освіти в університеті, створити методичне, матеріально-технічне, програмне забезпечення, підготувати професорсько-викладацький колектив до надання освітніх послуг в умовах інформаційного простору.

Створений тимчасовий творчий колектив на чолі з ректором університету проф. М. Є. Скибою впорався із цим

Д. В. Табачник відвідав павільйон університету на виставці «Освіта України-2004»

завданням. Слід зазначити, що становлення системи дистанційного навчання не було простим і потребувало ентузіастів (проф., д. т. н. Я. М. Гладкий, проф., д. т. н. М. П. Мазур, доц., к. т. н. А. Ю. Мазарчук, доц., к. т. н. В. Д. Каразей, доц., к. п. н. Г. В. Красильникова, інж. М. Л. Яновський) та неординарних і часом нелогічних рішень.

За перші два роки існування інституту і створеного центру дистанційного навчання (проф., д. т. н. М. П. Мазур) була розроблена стратегія і тактика організації навчання із використанням дистанційних технологій:

а) розроблені навчальні й робочі плани для підготовки фахівців за сімома спеціальностями економічного напрямку («Облік і аудит», «Економіка підприємства», «Економічна кібернетика», «Маркетинг», «Управління трудовими ресурсами», «Фінанси», «Менеджмент організацій»), двома технологічними спеціальностями («Швейні виробы», «Взуття, шкіргалантереї та лимарні виробы»), розпочате навчання викладачів і методистів, які обслуговують навчальний процес;

б) відкриті локальні центри дистанційного навчання (ЛЦДН) у Коломиї на базі Коломийського політехнічного коледжу (завідувач — Мирон Іванович Крупа), в Нетішині на базі ЗОШ № 1 (Світлана Степанівна Юдіна), у м. Славута

Нарада керівників і методистів ЛЦДН

на базі ЗОШ № 1 (Андрій Данилович Смолянчук), с. Пасічна (Ігор Петрович Русий), м. Калуш на базі Торгово-промислової палати (Світлана Іванівна Демидова), у Луганську на базі ПТУ № 5 (Андрій Степанович Димитрієв), Чернівцях на базі ВПУ (Корнелія Муфієвна Унгурян). Тривала робота з розширення географії надання освітніх послуг у Східному (Донецьк), Центральному (Вінницька і Київська області),

ГЛАДКИЙ Ярослав Миколайович

Директор інституту. Професор, доктор технічних наук,
заслужений працівник освіти України

Народився 1 січня 1945 р. у с. Фитьків Ланчинського району Івано-Франківської області. В 1961 р. вступив до Львівського політехнічного інституту (Івано-Франківська філія), який закінчив із відзнакою і отримав розподіл на роботу до Українського поліграфічного інституту імені Івана Федорова (Львів).

З лютого 1967 р. працював на посаді асистента Хмельницької філії Українського поліграфічного інституту (м. Хмельницький).

У 1973 р., після служби в армії, вступив до аспірантури Фізико-механічного інституту АН УРСР (Львів), обравши спеціальність «Металознавство і термічна обробка».

Після захисту кандидатської дисертації в 1978 р. повернувся до Хмельницького технологічного інституту побутового обслуговування (ХТПО) на посаду старшого викладача кафедри технології машинобудування, а вже у 1980 р. був призначений доцентом і заступником декана механічного факультету. У 1983 р. Я. М. Гладкого обрали деканом щойно створеного факультету вечірнього і заочного навчання.

У 1998 р. він захистив докторську дисертацію за спеціальністю «Тертя та зношування в машинах» і в 2000 р. отримав атестат професора кафедри технології машинобудування.

У зв'язку з реорганізацією системи підготовки фахівців без відриву від виробництва в Технологічному університеті Поділля у червні 2001 р. Ярослава Гладкого призначили директором Інституту заочного і дистанційного навчання.

З 2001 р. під його керівництвом розпочалося впровадження системи дистанційного навчання в університеті, а з 2009 р. — реформування системи підготовки фахівців без відриву від виробництва.

У 2002 р. Я. М. Гладкому було присвоєне почесне звання «Заслужений працівник освіти України».

За період роботи в університеті він розробив навчальні курси: технічна механіка, опір матеріалів, допуски і посадки, деталі машин, металорізальні верстати, обладнання автоматизованого виробництва, експлуатація і обслуговування машин, експлуатація і обслуговування металорізальних верстатів, розрахунок і проектування металорізальних верстатів, технологія і обладнання ремонту.

З ініціативи Ярослава Гладкого була створена наукова школа «Підвищення зносостійкості інструментальних матеріалів шляхом запровадження спеціальних технологій». Він також підготував п'ятьох кандидатів технічних наук, двоє з них зараз продовжують роботу над докторськими дисертаціями.

Західному (Львів, Нововолинськ) і Південному (Одеська область) регіонах України;

в) розроблено програмне забезпечення (інж. М. Л. Яновський) і створений сайт дистанційного навчання;

г) розроблено повне методичне забезпечення студентів перших і других курсів інформаційними матеріалами всіх визначених спеціальностей (матеріали були розміщені на сайті центру дистанційного навчання та на компакт-дисках);

д) у 2002 р. розпочато перший набір абітурієнтів для дистанційного навчання за спеціальностями економічного напрямку (було прийнято 220 осіб у Коломиї, Калуші, Луганську, Нетішині, Славуті та у с. Пасічній);

е) проведено ліцензування зазначених спеціальностей, збільшено ліцензований набір студентів на спеціальності «Облік і аудит» (зі 125 до 325 студентів), «Фінанси» (з 90 до 200), «Економіка підприємства» (із 40 до 120), «Менеджмент організацій» (зі 110 до 190), «Технологія швейних виробів» (із 90 до 190);

ж) розпочато роботу з виконання Постанови Кабінету Міністрів України від 15.05.2003 р. №279-Р «Про додаткові заходи щодо розв'язання проблеми реабілітації інвалідів по слуху і зору та забезпечення їх соціального захисту».

У 2003 р. був створений факультет дистанційного навчання на чолі із професором, д. т. н. Миколою Петровичем Мазуром.

Практика освітньої діяльності університету (заочна форма) за останнє десятиріччя виявила суперечності між можливостями традиційної системи організації заочної освіти, яка базується на застарілому (від 1993 р.) положенні про організацію навчального процесу у вищих закладах

освіти, та зростанням вимог до забезпечення освітніх потреб громадян — насамперед якості підготовки фахівців у системі заочної освіти відповідно до чинних освітніх стандартів. У зв'язку з цим виникла потреба реформування заочної освіти в межах Закону України «Про вищу освіту».

Для цього протягом 2008 р. керівництво Інституту заочного та дистанційного навчання розробляло концепцію та програму реформування, що були обговорені та схвалені вченою радою університету 30.10.2008 р.

Мета реформування — підвищення якості освіти й надання студентам і широким верствам населення рівних освітніх можливостей за рахунок активного використання новітніх інформаційних технологій і перебудови навчально-виховного процесу. Реформування було спрямоване на максимальне задоволення потреб і прав людини в галузі освіти.

Завдання, що розв'язуються у процесі реформування:

- забезпечення доступу студентів до різноманітних джерел інформації;
- запровадження елементів кредитно-трансферної системи у навчальному процесі;
- підвищення ролі викладача в керівництві самостійною роботою студентів;
- перехід на тестову систему контролю знань;
- перехід на міжнародну систему документообігу (електронний деканат);
- забезпечення телекомунікаційних двосторонніх зв'язків між студентами і викладачами.

Реалізація такої програми вимагала здійснення системи відповідних заходів на різних організаційних та управлінських рівнях університету.

ЗАОЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ № 1

У 1983 р. з ініціативи ректора Хмельницького технологічного інституту побутового обслуговування (ХТІПО) проф. Р. І. Сіліна був створений факультет вечірнього і заочного навчання (ФВЗН). Новий факультет мав підвищити якість навчального процесу, покращити методичне забезпечення. Залучені до роботи факультету кращі викладачі вишу взялися до створення навчально-методичних матеріалів для студентів заочної та вечірньої форм навчання.

Деканом факультету був обраний к. т. н., доцент Ярослав Миколайович Гладкий. Його заступниками були к. т. н., доцент Б. К. Куфель та к. ф.-м. н., доцент В. І. Пилипів. У 1984 р. заступником декана став к. т. н., доцент В. Д. Каразей.

Факультет здійснював підготовку інженерів за такими спеціальностями: «Технологія машинобудування», «Металорізальні верстати та інструмент» (вечірня та заочна форми навчання), «Машини і апарати текстильної, легкої промисловості та побутового обслуговування», «Технологія швейних виробів», «Хімічна технологія і обладнання опоряджувального виробництва», «Економіка і організація побутового обслуговування», «Організація і нормування праці», «Бухгалтерський облік».

Методистами факультету у різні роки працювали Ірина Мефодіївна Малооголовко, Галина Василівна Попик, Раїса Василівна Казміренко, Ольга Миколаївна Комарницька, Майя Василівна Желіховська, Любов Степанівна Баранова, Олена Аркадіївна Романюк, Людмила Євстафіївна Бачук,

Валентина Василівна Калінушка (більшість і зараз працює в університеті).

У 1986 р. під час створення заочного факультету інженерів побутового обслуговування спеціальності «Хімічна технологія та обладнання опоряджувального виробництва» й «Технологія швейних виробів» були передані на цей факультет.

Близько 40–60% абітурієнтів вступало на заочну форму після закінчення технікумів, тому з 1988 р. факультет розпочав підготовку фахівців зі скороченим терміном навчання за спеціальністю «Технологія машинобудування», а з

Заняття у кабінеті «Деталей машин»

1993 р. — за спеціальностями «Бухгалтерський облік, контроль та аналіз господарської діяльності» та «Машини і апарати легкої промисловості». На сьогодні скорочена форма навчання на факультеті впроваджена за всіма напрямками підготовки бакалаврів.

Внаслідок реорганізації Технологічного університету Поділля у 2001 р. факультет отримав назву «Заочний факультет № 1» та увійшов до складу Інституту заочного та дистанційного навчання. Деканом факультету було обрано к. т. н., доцента В. Д. Каразея.

Із факультету комп'ютерної інженерії та радіоелектроніки були передані спеціальності «Радіотехніка» та «Виробництво електронних засобів». Після 2001 р. були відкриті нові сучасні спеціальності: «Інформаційні технології проектування», «Обладнання переробних і харчових виробництв», «Електропобутова техніка».

Зараз факультет здійснює ступеневу підготовку фахівців (бакалаврів, спеціалістів) за 11-ма напрямками та 12-ма спеціальностями. Напрями підготовки бакалаврів: «Комп'ютерні науки», «Комп'ютерна інженерія», «Інженерна механіка», «Машинобудування», «Зварювання», «Електромеханіка», «Радіотехніка», «Радіоелектронні апарати», «Облік і аудит», «Менеджмент», «Економічна кібернетика»; напрями підготовки спеціалістів: «Облік і аудит», «Менеджмент організацій», «Економічна кібернетика», «Обладнання легкої промисловості і побутового обслуговування», «Обладнання переробних і харчових виробництв», «Електропобутова техніка», «Технологія машинобудування», «Технологія і устаткування відновлення і підвищення зносостійкості машин і конструкцій», «Радіотехніка», «Виробництво електронних засобів», «Інформаційні технології проектування», «Комп'ютерні системи і мережі».

Заступниками декана у 2001–2007 рр. були к. е. н, доц. Л. П. Радецька та к. т. н. доц. В. В. Милько. З 2007 р. — к. т. н., доц. Н. К. Медведчук.

Методи і форми навчання постійно удосконалюються. Успішно реалізована прискорена форма навчання для осіб, які мають дипломи молодшого спеціаліста з відповідного напрямку підготовки. Навчальний процес забезпечують висококваліфіковані науково-педагогічні кадри з усіх кафедр університету.

На факультеті працює інформаційна система «Електронний деканат», призначена для створення єдиного інфор-

маційного простору, оперативного керівництва навчальним процесом, отримання достовірної інформації по контингенту студентів. Система поєднує деканат з іншими структурними підрозділами та службами університету, зайнятими у навчальному процесі, містить інформацію для співробітників деканату, кафедр та підрозділів і служб університету. Це дозволяє підвищувати продуктивність, якість та ефективність роботи та адекватно оцінювати дієвість рішень щодо удосконалення навчального процесу.

Кожен студент має свою електронну сторінку, де міститься інформація про його індивідуальний навчальний план, оцінки, виконання контрольних робіт, рейтинг навчання. Розробляються і запроваджуються елементи дистанційного навчання та електронні ресурси модульного середовища. Супровід інформаційної системи на факультеті забезпечує доцент В. В. Милько.

За роки свого існування факультет випустив тисячі фахівців для різних галузей народного господарства України і країн СНД.

Багато випускників заочного факультету відомі своєю діяльністю на керівних посадах у промисловості, а також в організаціях, установах, органах державної влади та освіти. Серед них:

Степанович Віктор Михайлович — очолював державну екологічну інспекцію у Хмельницькій області,

Юрченко Михайло Борисович — голова правління ПАТ «Хмельницькгаз»,

Коліцак Віктор Михайлович — голова Хмельницької районної державної адміністрації,

Степанюк Анатолій Григорович — заступник генерального директора ВАТ ЕК «Хмельницькобленерго»,

Мустеца Василь Петрович — очолював ВО «Чернівці-легмаш»,

Соленцов Олександр Олексійович — провідний інженер лабораторії обробки інформації Хмельницького національного університету, голова Хмельницької обласної організації Національної спілки фотохудожників України, учасник багатьох національних і більш ніж 50 міжнародних виставок. Нагороджений золотою медаллю Міжнародної федерації фотомистецтва (FIAP), срібною медаллю FIAP, чотирма Почесними стрічками FIAP, медаллю Гауді, та ін. Має почесне звання «Художник Міжнародної федерації фотомистецтва» (AFIAP).

ЗАОЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ № 2

Минуло 50 років відтоді, як 6 червня 1962 р. ректор Українського поліграфічного інституту ім. І. Федорова Володимир Григорович Шпіца підписав наказ про створення комісії з організації загальнотехнічного факультету у Хмельницькому. До її складу увійшли фахівці, які змогли організувати вступні іспити та здійснити набір студентів у невідомий на той час на Хмельниччині навчальний заклад. Це були начальник навчальної частини поліграфічного інституту Г. А. Годлевський, декан загальнотехнічного факультету А. В. Золотухін і старший викладач С. М. Ганжуров. Саме С. М. Ганжурову, згідно з наказом, належало стати першим деканом новоствореного факультету.

Із цього розпочалася історія сьогоденного заочного факультету № 2, а водночас й історія відомого не лише в

Україні, а й у багатьох країнах світу Хмельницького національного університету.

На перший курс загальнотехнічного факультету того далекого 1962 р. було подано 824 заяви, а за результатами вступних іспитів на перший курс зараховано 250 студентів, ще 200 було переведено на другий-третій курси з інших вищих навчальних закладів.

Навчальний процес на факультеті тоді забезпечували 11 викладачів, які працювали на постійній основі: В. І. Пилипів, В. О. Чекирда, Б. К. Куфель, В. П. Лісничук, К. І. Чесноков, С. М. Ганжуров, В. І. Сакун, Л. Б. Мітіна, С. В. Цимбалюк, О. М. Кулик, Т. О. Рутт, І. Х. Ткачук.

Неоціненну допомогу молодому факультету надав базовий інститут, фахівці якого на початковому етапі практично

взяли на себе технічне й методичне забезпечення навчального процесу, виділили для оснащення лабораторій необхідне устаткування і прилади, здійснили його монтаж.

Тривалий час професорсько-викладацький склад базового інституту допомагав забезпечувати навчальний процес на факультеті, проводив консультації, прийом семестрових іспитів тощо. Так факультет розпочав свою навчально-педагогічну діяльність на першому етапі підготовки фахівців для підприємств різних галузей.

Загальнотехнічні факультети, яких тоді в Україні нараховувалося понад 70, здійснювали підготовку за заочною і вечірньою формами навчання на першому-третьому курсах, а потім студентів направляли у спеціалізовані вищі навчальні заклади для продовження освіти, як правило, за заочною формою навчання. За вечірньою формою на факультеті навчалися студенти-механіки, які продовжували освіту у Хмельницькому філіалі Львівського поліграфічного інституту.

Важливим в організації навчального процесу було централізоване забезпечення методичною літературою для виконання контрольних робіт майже з усіх дисциплін навчального плану, основним розробниками якої були методичний кабінет Міністерства вищої і середньої спеціальної освіти СРСР, Всесоюзний заочний політехнічний інститут (Москва), а в Україні — Український заочний політехнічний інститут (Харків).

Діяльність факультету була під постійною увагою ректора базового інституту В. Г. Шпіци, який систематично відвідував Хмельницький, підтримував тісні зв'язки з керівниками міста й області, виступав перед студентами з лекціями, дбав про кадрове забезпечення факультету.

Міністерство вищої і середньої спеціальної освіти України також не лишало поза увагою новостворений навчальний заклад. Зокрема, для вирішення нагальних кадрових проблем направляло випускників аспірантури різних спеціальностей на роботу до Хмельницького загальнотехнічного факультету та виділяло цільові місця в аспірантурі при провідних наукових центрах і вищих навчальних закладах для підготовки викладачів.

Спільними зусиллями Хмельницький загальнотехнічний факультет набув заслуженого авторитету в області й за її межами. Він став базою для створення у 1966 р. філії поліграфічного інституту, а у 1967 р. самостійного вищого навчального закладу — Хмельницького технологічного інституту побутового обслуговування.

Із моменту здачі в експлуатацію у 1978 р. четвертого навчального корпусу і до сьогодні деканат загальнотехнічного (а потім заочного факультету № 2) незмінно розташовувався за адресою: вул. Інститутська, 11, аудиторія 4-213.

У різні часи загальнотехнічний факультет очолювали: С. М. Ганжуров (1962–1966), О. М. Кулик (1966–1967), В. І. Керзюк (1967–1977), З. Б. Савченко (1977–1984), В. І. Берняк (1984–2004). З 2004 р. заочний факультет № 2 очолює доцент В. М. Цимбалюк.

Заступниками декана з методичної роботи були доценти Н. В. Кудрявцева, О. М. Синюк, методистами багато років працювали І. П. Кирилишина, М. А. Качур, Г. О. Семенюк, Т. В. Шобутинська та інші (Г. В. Скиба та Т. Л. Левицька захистили кандидатські дисертації та перейшли на викладацьку роботу), а операторами ЕОМ — К. Левицький, О. Гайдучок, О. Орлова, С. Самеляк.

На початку 80-х років на факультеті здійснювалася підготовка за більше ніж 30 різнопрофільними спеціальностями: механічними, будівельними, радіотехнічними і приладобудівними, технологічними, хімічними, економічними та іншими. З 1985 р. у навчальний процес на загальнотехнічних факультетах були запроваджені нові навчальні плани, в яких із деяких спеціальностей (радіотехнічних і будівельних) вже на другому-третьому курсах були введені спеціальні дисципліни, що їх інститут не міг без додаткових заходів забезпечити. Студентів цих спеціальностей доводилося переводити на другий етап уже після другого курсу. Така ж проблема виникла й на інших загальнотехнічних факультетах. Тому в 1986 р. Міністерство видало наказ про реорганізацію ЗТФ, і наказом ректора інституту загальнотехнічний факультет був перетворений на заочний факультет інженерів побутового обслуговування, де розпочалася підготовка інженерів із таких спеціальностей: «Технологія швейних виробів», «Технологія виробів із шкіри», «Хімічна технологія та обладнання оздоблювального виробництва», «Економіка і управління побутового обслуговування», «Організація і нормування праці».

У 1988 р. на факультеті вперше в Україні була розпочата підготовка фахівців швейної галузі за скороченим терміном навчання на базі диплома молодшого спеціаліста. Того ж року відкрилися консультаційні центри у Миколаєві на базі СПТУ № 28 та у Львові на базі СПТУ № 32. Це дозволило перенести частину консультаційної роботи у ці центри, де багато років поспіль виїзні приймальні комісії здійснювали набір студентів на перший курс.

У 2001 р. під час зміни структури університету заочний факультет інженерів побутового обслуговування (ЗФІПО) був реорганізований у заочний факультет № 2.

Із відкриттям в університеті нових спеціальностей розпочиналася і підготовка студентів за заочною формою навчання. З'явилися спеціальності економічного (фінанси, управління персоналом і економіка праці, маркетинг) та педагогічного профілю (соціальна педагогіка, трудове і професійне навчання). Факультет зростає і у 2006–2008 рр. на факультеті навчалася вже більше 2,5 тис. студентів.

Студенти спеціальностей «Технологія швейних виробів» і «Професійне навчання» брали активну участь у роботі Студентського будинку моделей, а також у різних конкурсах, у яких займали призові місця. Руслан Хвастов, Дарія Тараненко, Людмила Черненко, Олександр Очеретний, Тетяна Горбатюк сьогодні є відомими дизайнерами не лише в Україні, а й за її межами.

ФАКУЛЬТЕТ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ

За всі роки існування Хмельницького національного університету кафедра технології машинобудування завжди була ініціатором нових проєктів, особливо у галузі комп'ютерної техніки. Перші комп'ютерні класи були на кафедрі технології машинобудування. Із неї вийшов Інформаційно-комп'ютерний центр університету. Ця кафедра першою почала використовувати обчислювальну техніку не просто як потужний калькулятор, а як навчальну машину (це тестові й навчальні програми з елементами інтерактивного спілкування тощо). Тому на початку 2000-х рр. визріла ідея використання комп'ютерних технологій та Інтернету для організації навчальної діяльності. У всьому світі це називалося дистанційним навчанням (ДН).

З ініціативою розпочати цю справу в Україні виступили професори Я. М. Гладкий і М. П. Мазур. Була скликана нарада завідувачів кафедр, і вони підтримали проєкт. Потрібно було створювати інформаційну систему з нуля. На першому етапі М. П. Мазур, Г. В. Красильникова відвідали вищі навчальні заклади України і познайомилися з їх досвідом. Це дозволило ухвалити одне важливе рішення: купувати готову систему не слід, потрібно створювати своє. Цією справою зацікавився висококваліфікований програмувальник М. Л. Яновський і перейшов працювати в університет, залишивши своє (доволі вигідне) місце роботи.

Навколо Я. М. Гладкого, М. П. Мазура і М. Л. Яновського була зібрана група однодумців, яка розробила та сформулювала основні концептуальні вимоги до структури інформаційної системи, її складових частин, способів контролю знань, структури дистанційного курсу тощо. У результаті в 2001 р. перші версії інформаційної системи ДН були розроблені й розпочалося її наповнення матеріалами для першого року навчання за шістьма спеціальностями.

Концепція нової системи передбачала, що за нею навчаються студенти, віддалені від центрального університету, але послуги їм надаються за місцем проживання. Для цього потрібно було створити мережу локальних центрів, які могли б контактувати зі студентами на місці, та набрати людей, котрі навчили би студентів користуватися системою. Перші такі центри організували у с. Пасічна (І. П. Русий), містах Нетішин (Т. В. Терещук та І. М. Михасик), Славути (А. Д. Смолійчук), Коломия (М. І. Крупа, А. В. Ляшеник), Луцьку (А. С. Димитрієв) та ін.

Так структура дистанційного навчання була сформована. Для управління нею у ХНУ був створений Центр дистанційного навчання під керівництвом проф. М. П. Мазура, що входив у структуру ІЗДН (проф. Я. М. Гладкий). Після всіх цих перебудов, після створення внутрішньої локальної мережі ДН і комп'ютерного залу (4-338) було вирішено розпочинати набір студентів (2002 р., понад 120 осіб).

Навчальний процес ішов паралельно за кількома напрямками: навчання викладачів-розробників курсів, навчання викладачів і методистів деканату, котрі працюють зі студентами, навчання самих студентів і на основі зворотної інформації, яка надходила від них, — вдосконалення інформаційної системи.

Першими студентами стали досвідчені та кваліфіковані фахівці, для яких ДН було найзручнішою формою одержання спеціальності. Усе було вперше: і навчання за допо-

могою комп'ютера, і складання іспитів комп'ютеру, і перші двійки, сльози, і перші п'ятірки.

За один рік роботи всі фінансові вкладення у ДН повністю окупилися, і ця форма почала давати прибуток. Але що більше робилося для її розвитку, то очевиднішою ставала відсутність будь-якої законодавчої основи для дистанційного навчання у нашій країні. Тобто вона була майже нелегальною. Потрібно було одержати підтримку ініціативи ХНУ з боку міністерства.

І знову знайшлися люди, які підтримали навчальний заклад. Насамперед — тодішній міністр освіти і науки України В. Г. Кремень і голова Державної інспекції навчальних закладів МОН України О. М. Бурлаков. Завдяки їм університет одним із перших отримав право на такий експеримент (наказ № 10 від 12.01.2004 р.). Звичайно, потрібно було щороку готувати для міністерства звіт про діяльність, але це вже була робота у правовому полі, й університет перебував під протекцією МОН України. У цей же період, починаючи з 1 вересня 2003 р., був створений повноцінний факультет дистанційного навчання на чолі з деканом (проф. М. П. Мазур), заступником декана (доц. І. В. Форкун) і методистами, а також штат системних адміністраторів і програмувальників на чолі з М. Л. Яновським.

Перші варіанти інформаційної системи ДН були копією вже готових комерційних систем. Але реалії навчального процесу та керування ним виявили «білу пляму», яка за деякий час стала гальмом у роботі працівників деканату, — паперовий документообіг. Об'єднати цю традиційну технологію з інформаційними технологіями ДН виявилось неможливо. Тому довелося піти на вольове і певною мірою ризиковане рішення — скасувати паперовий документообіг на факультеті і замінити його електронним. Так почала вимальовуватися структура майбутнього електронного деканату, і перший, хто запровадив цей термін в Україні, був Хмельницький національний університет.

Наступним кроком було інформаційно-методичне забезпечення он-лайн консультацій, захистів курсових проєктів і робіт, проведення виробничих нарад із працівниками ЛЦДН, розробка форм звітів, відомостей, підготовка навчальних планів тощо. Система електронного деканату і досі постійно вдосконалюється, а за її зразком почали ство-

Львівський локальний центр дистанційного навчання

Захист дипломних робіт студентів із вадами слуху локального центру дистанційного навчання (м. Донецьк)

риваються аналогічні системи на заочних факультетах інших вищих навчальних закладів України. Уже за кілька років система виглядала як чіткий функціональний технологічний процес, як на автоматизованому підприємстві, тільки продукцією цього підприємства стають висококваліфіковані фахівці.

Від періодичних семінарів із викладачами у період становлення поступово перейшли до системної підготовки кадрів. Була підготовлена навчальна програма, сформований колектив слухачів та викладачів, і протягом 2006–2007 років, а потім, у 2012 р. проведена підготовка й перекваліфікація понад 300 викладачів ХНУ для системи ДН. Сьогодні всі викладачі та розробники мають відповідне посвідчення, що надає їм право працювати на факультеті. А сам факультет надає кафедрам університету навчальне навантаження, що відповідає 70 викладацьким ставкам.

За деякий час публікації викладачів факультету у журналах, виступи на конференціях зробили ХНУ знаним у галузі розвитку дистанційного навчання. Але найбільшу оцінку досягнень дали міжнародні виставки: виш був удостоєний першого місця і золотих медалей на виставках «Освіта України-2004» (Київ), «Високі технології в освіті» (2004 і 2007, Одеса), відзначений грамотами на виставці «Освіта України-2007» (Київ). До речі, на інформаційну систему ДН факультет одержав свідоцтво про реєстрацію авторського права.

Одна із головних ролей у функціонуванні системи покладена на ЛЦДН. Це і матеріальна база, і комп'ютерні класи, і, головне, люди, які там працюють. Саме вони безпосередньо контактують зі студентами, навчають користуватися всіма можливостями інформаційної системи, створюють умови для успішної роботи викладачів під час екзаменаційних сесій. За цей час у 20 локальних центрах сформувався колектив висококваліфікованих методистів, керівників, а два працівники центрів (А. В. Ляшеник і А. С. Димитрієв) працюють викладачами на факультеті.

Поступово сформувалися вимоги до оснащення центрів, за допомогою головного бухгалтера Н. Л. Корнік відпрацьована методика фінансових розрахунків, стабілізувався колектив студентів. Працівники ЛЦДН також пройшли навчання та перекваліфікацію у ХНУ і мають відповідні посвідчення, що дають право працювати у системі ДН.

Перший випуск студентів-бакалаврів відбувся у 2005 р., а спеціалістів — у 2006 р. Це були фахівці, які перед тим закінчили технікуми, мали стаж роботи за обраною спеціальністю, але обставини не дозволяли здобути освіту за традиційними формами (денною чи заочною). Лише поява

дистанційного навчання дала змогу вирішити цю проблему. Також варто згадати людей з обмеженими фізичними можливостями. Такими були випускники технікуму промислової автоматики (Донецьк). Маючи вади слуху, вони у подальшому були практично позбавлені можливості здобути повноцінну вищу освіту. Коли стало відомо про існування ДН у ХНУ, представники цього технікуму самі запропонували відкрити локальний центр для такої категорії дітей. Вони виявилися дуже старанними студентами й успішно захистили дипломні роботи. А вручення дипломів стало справжнім святом і для них, і для навчального закладу.

На початок 2007–2008 рр., коли закінчувався експеримент, ХНУ вийшов зі сформованою структурою ДН, створеним контингентом викладачів, мережею центрів і колективом студентів, кількість яких доходила до 2700 осіб.

Усі роки інформаційна система ДН постійно розвивалася. Удосконалювалися система електронного деканату, он-лайн спілкування студент-викладач, он-лайн конференцій. Було зроблено спробу провести Вебінале із локальними центрами.

Одночасно факультет брав участь у розробці загальнодержавних і міжнародних проектів із розвитку дистанційного навчання. Зокрема було виграно тендер МОН України на виконання проектів «Створення дистанційних курсів та їх використання у підготовці сучасних спеціалістів» (2007–2008) та «Науково-прикладні основи програмного і методичного забезпечення уніфікованої системи дистанційного навчання на базі банку дистанційних курсів при МОН України» (2009–2010). За участю ХНУ був створений Банк інформаційних ресурсів навчального призначення МОН України та система організації навчального процесу вишів України із використання цього банку.

Останніми роками стала очевидною необхідність розширення переліку спеціальностей ДН. Але обмеженням для цього є наявність лабораторних циклів у цілій низці спеціальностей, що могли би бути перспективними для ДН. Організація таких циклів у стінах ХНУ для студентів обтяжлива, а в центрах відсутня сучасна база для виконання таких завдань. Тому було розпочато роботу над створенням віртуальних інтерактивних засобів навчання, передусім віртуальних лабораторних робіт (ВЛР). Протягом 2010 р. була розроблена методика, структура виконання ВЛР і підготовлено понад 20 ВЛР, що включені у навчальний процес. Зараз цей проект перебуває на етапі розвитку.

Водночас на факультеті розпочалися роботи з організації відео-конференцій, Вебінале. Спільно з кафедрою мене-

Студенти-випускники із вадами слуху локального центру дистанційного навчання (м. Донецьк)

джменту в межах програми TEMPUS створено компетентний он-лайн центр із необхідною технікою. Крім того, заплановано вдосконалення інформаційної системи ДН із метою реалізації студентами права вибору дисциплін для вивчення (у межах запропонованого навчального плану), а в перспективі — і структури самих дисциплін.

У 2010 р. факультет єдиний не зменшив кількість набраних студентів. За обсягом фінансових надходжень він упевнено тримає перше місце в університеті.

Наказом МОН про продовження експерименту для ХНУ заплановано розвивати такі напрями:

– створення і впровадження у навчальний процес за дистанційною формою віртуальних інтерактивних лабораторних робіт та інших засобів навчання;

– впровадження основ індивідуального об'єктно-орієнтованого навчання;

– створення мультимедійного Центру дистанційного навчання і проведення занять із використанням відеозв'язку.

Розширюється перелік локальних центрів, їх оснащення. ЗФДН є учасником програми компанії «Майкрософт MSDN AA», завдяки чому всі центри оснащені ліцензованим програмним продуктом.

ФАКУЛЬТЕТ ДОВУЗІВСЬКОЇ І ПІСЛЯВУЗІВСЬКОЇ ПІДГОТОВКИ

Факультет створений 28 вересня 1994 р. Його очолює к. е. н. М. С. Бабич. Завдання підрозділу — підготовка до вступу у вищі навчальні заклади абітурієнтів за вечірньою та заочною формами навчання, здійснення перепідготовки та підвищення кваліфікації населення на замовлення Хмельницького обласного центру зайнятості, надання можливості отримати другу вищу освіту за акредитованими в університеті спеціальностями.

Факультет має такі відділення:

– підготовче;

– підготовки та перепідготовки спеціалістів (друга вища освіта);

– підвищення кваліфікації.

Уперше підготовчі курси були організовані в 1967 р., а згодом, у 1970 р., було відкрито відповідне відділення при Хмельницькому технологічному інституті побутового обслуговування. Перший рік його слухачами стали 90 осіб, відібраних за конкурсом із робітників, колгоспників та демобілізованих із лав Радянської армії, які мали середню освіту і стаж роботи не менше двох років. Протягом трьох років кількість слухачів збільшилась до 300. Навчання провадилося за денною та вечірньою формами.

Із великим досвідом роботи на підготовчому відділенні прийшли працювати викладачі інституту: І. Х. Ткачук, В. М. Ружицька, Д. Т. Яковлева, Л. К. Азімова, В. О. Чикирда, А. О. Савосін, І. С. Катеринюк, Т. А. Стоярова, В. І. Пилипів. Своєю невтомною працею вони зробили вагомий внесок у формування світогляду майбутніх фахівців.

З 1975 р. підготовче відділення на постійній основі очолює кандидат історичних наук, доцент І. Х. Ткачук. Випускники тих років займають і досі керівні посади на різних рівнях.

Згодом на підготовчому відділенні прийшли працювати молоді викладачі: О. С. Єжевська, Г. І. Костишина, Л. В. Семенішина, С. А. Пасічник, В. Б. Крамар, Т. М. Романович, А. П. Грицева, Л. Л. Станіславова, Є. Є. Мручко та інші. Для них відділення стало сходинкою у подальшому фаховому зростанні.

Значний внесок у будівництво навчальних корпусів, їдальні, бібліотеки, гуртожитків інституту належить випускникам підготовчого відділення, які працювали також у студентських будівельних загонах на спорудженні музею М. Островського у Шепетівці, народногосподарських комплексів Тюмені та Казахстану.

У зв'язку зі створенням (на основі постанови Кабінету Міністрів України «Про вдосконалення мережі вищих навчальних закладів» № 592 від 29 серпня 1994 р. та наказу Міністерства освіти України від 16 вересня 1994 р. № 270) Технологічного університету Поділля та з метою наближення його структури до потреб підвищення якості і підготовки фахівців було ліквідовано факультет підвищення кваліфікації, підготовче відділення та підготовчі курси і як самостійний підрозділ створено факультет довузівської та післявузівської підготовки без статусу юридичної особи. Деканом ФДПП призначено кандидата економічних наук, доцента Михайла Степановича Бабича, а завідувачем підготовчого відділення — Тетяну Веніамінівну Говорецьку. Так підготовче відділення стало структурним підрозділом новоствореного факультету.

Головна мета факультету — допомога тим, хто хоче поглибити свої знання. Для роботи на підготовчому відділенні кафедри університету залучають найбільш кваліфікованих і досвідчених викладачів. Навчальні програми розробляються відповідними факультетами та кафедрами університету.

Процес навчання складається із трьох основних етапів: слухання лекцій, опрацювання матеріалу на практичних заняттях та отримання консультацій із питань, що широкое значення для опанування дисципліни й розширення світогляду майбутнього студента.

На сьогодні ліцензований обсяг підготовки до вступу у вищі навчальні заклади громадян України, згідно з ліцензією МОН України, становить 1500 осіб.

Велику увагу факультет приділяє підвищенню кваліфікації фахівців, направлених обласним центром зайнятості, за навчальними планами і новітніми технологіями університету та підприємствами-замовниками.

Факультету довузівської та післявузівської підготовки підпорядковані кафедри:

– довузівської підготовки та післядипломної економічної освіти;

– права;

– романо-германських мов.

Рішенням вченої ради ХНУ у вересні 2006 р. була створена **кафедра довузівської підготовки та післядипломної економічної освіти**, на якій здійснюється перепідготовка спеціалістів за спеціальностями: «Облік і аудит», «Фінанси», «Управління персоналом та економіка

Наукові публікації викладачів кафедри післядипломної економічної освіти у фахових виданнях

праці», «Менеджмент організацій», «Економіка підприємства».

На момент створення на кафедрі на постійній основі працювали: д. е. н. Б. С. Кругляк, к. е. н. Т. Ф. Косянчук, к. е. н. О. О. Радецька, ас. Л. В. Григор'єва. Сьогодні у професорсько-викладацькому складі кафедри — кандидати економічних наук, доценти Т. Ф. Косянчук, А. О. Мельник, О. В. Яковенко, О. О. Радецька, к. е. н., ст. викладач Н. Л. Любченко, ст. викладач А. П. Олійник, Л. В. Григор'єва, асистент і старший лаборант О. С. Гриндій. Очолює кафедру к. е. н., доцент із 35-річним стажем науково-педагогічної роботи Тетяна Францівна Косянчук. У 1983 р. вона захистила кандидатську дисертацію «Економічна ефективність використання основних фондів у побутовому обслуговуванні». У 1984 р. отримала вчене звання доцента по кафедрі економіки й організації побутового обслуговування. Серед напрямів її досліджень — удосконалення економічних відносин суб'єктів господарювання у конкурентному середовищі, дослідження проблем якості й конкурентоспроможності, використання економічної діагностики на підприємствах. Т. Ф. Косянчук має 125 друкованих навчальних та методичних видань. За останні п'ять років видано два навчальних посібники із грифом МОН України та 14 наукових статей у фахових виданнях. Під її керівництвом захищено дві кандидатські дисертації.

До викладання на кафедрі залучаються найкваліфікованіші викладачі профільних економічних кафедр Інституту економіки та управління, як правило, кандидати та доктори наук. Також у науково-дослідній та педагогічній діяльності беруть активну участь молоді вчені, опановуючи нові курси та використовуючи у навчальному процесі результати своїх наукових досліджень.

Викладачі розробляють бюджетну наукову тему «Дослідження проблем розвитку фінансово-економічних відносин в умовах мінливого ринкового середовища», а також госпдоговірні: «Діагностика внутрішнього середовища машинобудівного підприємства», «Управління маркетинговим потенціалом підприємства». У межах цих досліджень було опубліковано 99 наукових праць.

Важливою частиною діяльності кафедри є методична: за роки існування колективу було видано 36 методичних вказівок та два навчальні посібники із грифом МОН України, продовжується робота над монографіями, підручниками та навчальними посібниками.

Кафедра права була заснована 16 вересня 1996 р. Вона забезпечує освітню підготовку із правових дисциплін на всіх факультетах університету, а також розробляє та впроваджує навчальні курси для нових спеціальностей.

Завідувач кафедри — д. ю. н., професор, заслужений юрист України Володимир Михайлович Косак. У штаті дев'ятеро викладачів: один доктор юридичних наук, професор, п'ятеро кандидатів наук, доцентів та троє старших викладачів.

Колектив працює над темою «Правові проблеми формування та розвитку національної правової системи». В її межах було підготовлено монографії «Економічна злочинність, управлінський вектор», «Іпотека підприємства як єдиного майнового комплексу». Викладач А. А. Герц є співавтором науково-практичного коментаря до Цивільного та Господарського кодексів України. Дбаючи про методичне забезпечення навчального процесу, співробітники видали навчальні посібники «Господарське право», «Фінансове право», «Економічна злочинність в Україні».

За 2009–2010 навчальний рік кафедра права посіла перше місце в загальноуніверситетському рейтингу у групі кафедр гуманітарної та природничо-наукової підготовки.

Кафедра романо-германських мов створена у 1967 р. Протягом 25 років це була єдина кафедра іноземних мов в університеті. По суті вона є базою для інших кафедр іноземних мов, адже багато їх завідувачів та викладачів починали свою науково-викладацьку діяльність саме тут.

За останні десять років значно зріс науковий потенціал кафедри. Якщо у 2000 р. тут працював лише один кандидат наук, то зараз уже восьмеро.

У 2010–2012 рр. кандидатські дисертації захистили молоді викладачі О. В. Ситник, Т. В. Кравчина, О. С. Пасічник, В. В. Єгорова та О. О. Нагачевська. За досягнення у науково-методичній роботі Л. М. Морська, Т. Д. Жолобова та В. І. Козубай отримали вчене звання доцента. Лариса Михайлівна Морська працює на кафедрі найдовше — 40 років, протягом кількох була завідувачем кафедри, а потім — завідувачем секції англійської мови. Сьогодні колектив очолює доцент Олександр Васильович Ємець.

На кафедрі працює восьмеро випускників університету спеціальностей «Переклад» та «Міжнародна інформація». Це традиція кафедри — готувати фахівців для себе в рідному університеті.

Вагомим досягненням є публікація чотирьох навчальних посібників та словника із грифом Міністерства освіти і науки України. Також кафедра підготувала комплексні навчальні посібники з англійської мови для спеціальностей «Технологія виробів легкої промисловості», «Дизайн», «Психологія» та посібники з англійської і німецької мов для студентів-заочників.

КАФЕДРА ДОВУЗІВСЬКОЇ ПІДГОТОВКИ ТА ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ ЕКОНОМІЧНОЇ ОСВІТИ

Перший ряд зліва направо: Т. Ф. Косянчук, Н. Л. Любченко.
Другий ряд: О. С. Гриндії, А. П. Олійник, А. О. Мельник,
Л. В. Григор'єва, Н. М. Кудрякова, А. С. Тельнов

Навчально-методичний процес забезпечують викладачі вищої кваліфікації:

Тетяна Францівна Косянчук — завідувач кафедри, к. е. н., доц. У колі її наукових інтересів — удосконалення економічних відносин суб'єктів господарювання в конкурентному середовищі, дослідження проблем якості і конкурентоспроможності, використання економічної діагностики. Автор 135 праць, зокрема двох навчальних посібників, 52 методичних розробок, монографії.

Альона Олексіївна Мельник — к. е. н., доц. Вивчає проблеми управління вітчизняними підприємствами в умовах конкурентного середовища, функціонування підприємств

під час кризи та новітні напрямки управлінських антикризових заходів. Має 145 наукових робіт.

Оксана Олексіївна Радецька — к. е. н., доц. Проводить дослідження страхового ринку та розвитку соціального страхування в Україні, вивчає аспекти формування основного капіталу. Автор 35 праць.

Анатолій Сергійович Тельнов — д. е. н., проф. У сфері наукових інтересів — якість продукції, праці та трудового потенціалу. Є автором 110 наукових робіт, серед них — два навчальні посібники, монографія.

Оксана Вікторівна Яковенко — к. е. н., доц. Вивчає проблеми управління витратами на вітчизняних підприємствах, теоретичні і практичні аспекти використання бюджетів на рівні підприємств. Автор 26 праць, зокрема монографії.

На кафедрі також працюють старші викладачі:

Людмила Володимирівна Григор'єва — к. е. н. Досліджує особливості формування ринкового потенціалу підприємств, імплементацію маркетингу в менеджмент підприємств легкої промисловості та роль і цінність топ-менеджерів. Має 38 наукових робіт, серед яких — три монографії.

Нагалія Леонідівна Любченко — к. е. н. Вивчає основи діагностики діяльності машинобудівних підприємств, засади формування механізму забезпечення економічної стабільності підприємства. Є автором 21 праць, зокрема монографії.

Анатолій Петрович Олійник — досліджує розвиток податкової системи України й особливості бухгалтерського обліку суб'єктів господарювання. Автор 14 праць.

До освітнього процесу долучаються асистенти Ірина Іванівна Війтова та Оксана Станіславівна Гриндії.

КАФЕДРА ПРАВА

Зліва направо сидять: М. В. Говоровська, С. І. Лучковська,
С. І. Збаравська; стоять: М. П. Присяжнюк, С. Й. Кравчук,
А. А. Герц, В. В. Предборський, В. В. Шевчук

Навчальний процес на кафедрі забезпечують:

Володимир Михайлович Косак — д. ю. н., проф., завідувач кафедри. Автор трьох монографій, більш як 90 наукових праць, співавтор науково-практичних коментарів до Цивільного та Господарського кодексів України. Викладає дисципліни: «Трудове право» та «Міжнародне приватне право».

Алла Анатоліївна Герц — к. ю. н., доц., видала дві монографії, близько 40 наукових робіт. Спеціалізується на цивільному праві та праві інтелектуальної власності.

Викладає договірне, інвестиційне та екологічне право, правові основи соціальної роботи.

Степан Йосипович Кравчук — к. ю. н., доц., автор чотирьох навчальних посібників, монографії, більше 30 наукових праць у галузі господарського права та проблем економічної злочинності. Читає курси: «Міжнародне публічне право», «Підприємницьке право» і «Господарське право».

Світлана Ігорівна Лучковська — к. ю. н., доц., видала навчальний посібник та більше 50 наукових робіт. Основною спеціалізацією є цивільне та фінансове право. Викладає правознавство й фінансове право.

Валерій Володимирович Предборський — к. філос. н., доц., опублікував понад 30 наукових праць. Спеціаліст у галузі конституційного права. Викладає предмети: «Теорія держави і права» та «Конституційне право».

Василь Олексійович Сич — к. ю. н., доц., автор шести навчальних посібників, майже 40 наукових робіт із проблем кримінального права та процесу. Читає дисципліни: «Правознавства» і «Порівняльне конституційне право».

Михайло Петрович Присяжнюк — ст. викл., доктор філософії в галузі права, опублікував більше 20 наукових праць. Спеціалізується на міжнародному праві. Викладає правознавство та міжнародне приватне право.

Василь Володимирович Шевчук — ст. викл., автор десяти наукових праць. Спеціалізується на адміністративному праві. Читає курси: «Адміністративне право», «Правове регулювання соціальних конфліктів» та «Митне право».

Зліва направо:
 З. В. Малюська,
 О. С. Пасічник,
 О. О. Пасічник,
 Т. В. Вільчинська,
 М. В. Іконнікова,
 Л. А. Молотай, І. В. Коваль,
 О. В. Ємець, Л. М. Морська,
 Т. Д. Жолобова, Т. І. Душа,
 Л. А. Шевчук, Т. В. Кравчина,
 О. О. Нагачевська,
 В. В. Єгорова, Т. С. Мазур,
 Н. П. Воронецька,
 Н. В. Школяр,
 В. І. Козубай,
 І. В. Сніцар

Зараз навчальний процес на кафедрі забезпечують:
 Олександр Васильович Ємець — завідувач кафедри, к. філол. н., доц. Викладає англійську мову. Є автором і співавтором трьох навчальних посібників, двох словників та 33 методичних розробок.

Тамара Дмитрівна Жолобова — доц., викладач англійської мови. Автор і співавтор двох навчальних посібників, словника-мінімуму та 20 методичних розробок.

Ірина Володимирівна Коваль — к. психол. н., доц. Викладає німецьку мову. Автор дев'яти методичних розробок.

Віталій Іванович Козубай — доц., викладач англійської мови. Видав шість навчальних посібників, два словники та 15 науково-методичних праць (деякі у співавторстві).

Тетяна Володимирівна Кравчина — к. психол. н., доц. Викладає англійську мову. Автор і співавтор шести методичних розробок, зокрема тестів для підготовки до вступних іспитів до магістратури.

Олена Петрівна Кудлей — к. філол. н., доц. Викладає англійську мову, а також працює на кафедрі перекладу ХНУ.

Злата Вільгельмівна Малюська — доц., викладач англійської мови. Видала два навчальні посібники, чотири методичні розробки та словник (деякі у співавторстві).

Лариса Михайлівна Морська — доц. Протягом 1995–2000 рр. очолювала кафедру. Викладає англійську мову. Опублікувала шість навчальних посібників та 24 науково-методичні праці.

Інна Василівна Сніцар — к. пед. н., доц., викладач англійської мови. Є автором і співавтором п'яти методичних розробок.

Вероніка В'ячеславівна Єгорова — к. пед. н., ст. викл. Викладає англійську мову. Автор і співавтор чотирьох методичних розробок.

Олександр Сергійович Пасічник — к. пед. н., ст. викл. Випускник ХНУ 2004 р. Викладає англійську мову. Готує модулі дистанційного навчання, опублікував чотири методичні розробки.

Ольга Василівна Ситник — к. філол. н., ст. викл. У 2004 р. закінчила ХНУ. Викладає англійську мову. Автор і співавтор двох методичних розробок.

Наталія Петрівна Воронецька — ст. викл., викладач англійської мови. Видала три науково-методичні праці.

Любов Аркадіївна Кухар — ст. викл. Викладає німецьку мову. Автор і співавтор навчального посібника та десяти методичних розробок, модулів дистанційного навчання тощо.

Тамара Сергіївна Мазур — ст. викл. Видала навчальний посібник та 18 науково-методичних праць.

Лілія Антонівна Молотай — ст. викл. Викладає англійську мову. Опублікувала дев'ять методичних розробок (зокрема й у співавторстві).

Олена Олександрівна Нагачевська — ст.викл., викладач англійської мови. Є автором і співавтором 15 методичних розробок та тестів для вступних іспитів до магістратури.

Олена Олексіївна Пасічник — ст. викл. Випускниця Технологічного університету Поділля 2002 р., аспірантка. Викладає англійську мову. Видала навчальний посібник та дві методичні розробки.

Наталія Валеріївна Школяр — ст. викл. У 2002 р. закінчила Технологічний університет Поділля. Викладач англійської мови. Автор і співавтор навчального посібника та трьох науково-методичних праць.

Тамара Володимирівна Вільчинська — викл. (французька мова).

Марина Валеріївна Іконнікова — викл. (англійська мова). Випускниця ХНУ 2005 р. Автор і співавтор двох методичних розробок.

Катерина Валеріївна Рудніцька — викл. (англійська мова). Видала чотири методичні розробки.

Валентина Олександрівна Співачук — викл. (англійська мова). Є автором і співавтором трьох методичних розробок.

Викладачі кафедри романо-германських мов Юлія Анатоліївна Купчишина та Юлія Борисівна Давидюк зараз навчаються в аспірантурі.

Організацією навчального процесу опікуються старші лаборанти Тетяна Іванівна Душа, Лариса Миколаївна Куликова, Людмила Анатоліївна Шевчук.

До кола наукових інтересів педагогів кафедри романо-германських мов належать: стилістика, поезика (О. В. Ємець, Ю. А. Купчишина, Ю. Б. Давидюк), зарубіжна література (О. В. Ситник, О. О. Нагачевська, М. В. Іконнікова), педагогіка і методика (О. С. Пасічник, В. В. Єгорова, К. В. Рудніцька), психологічні аспекти вивчення іноземних мов (І. В. Коваль, Т. В. Кравчина). Раз на два роки кафедра проводить Всеукраїнську наукову конференцію студентів та молодих вчених «Сучасні проблеми лінгвістичних досліджень і навчання іноземних мов». За останні два роки студенти під керівництвом доцентів О. В. Ємця та Т. Д. Жолобової тричі посідали призові місця на всеукраїнських олімпіадах і конкурсах студентських робіт.